

وضعیت برزخی است

احمد زیدآبادی، فعال سیاسی در کانال تلگرامی اش نوشت: «پس از عملیات غافل گیرانه موشکی ایران علیه اسرائیل، ابتدا ادبایل هاگاری، سخنگوی ارتش اسرائیل از حمله به «نقاطی در خاورمیانه پس از نیمه‌شب» سخن گفت، اما بلافاصله هرزنی هالوی رئیس ستاد ارتش، حرف او را تصحیح و یا به عبارتی از آن موضع عقب‌نشینی کرد و گفت: زمان و مکان و اهداف حمله متقابل به ایران را اسرائیل تعیین خواهد کرد.» در ادامه این مطلب آمده است: «با این حساب، به نظر می‌رسد اسرائیل برای عملی ساختن وعده تهدید خود شتاب با آمادگی لازم را ندارد و این شاید فرصتی برای دیپلماسی به منظور کنترل اوضاع باشد، به هر حال، منطقه ما پس از عملیات دیشب وارد وضعیتی برزخی شده که هر آن ممکن است به خزان جنگ تمام‌عیار و یا بهاری از آرامش نسبی منجر شود. سفر امروز [دیروز] آقای پزشکیان به قطر و نوع واکنش اسرائیل به مذاکرات وی با طرف‌های مختلف، خود می‌تواند علامتی از جهت‌گیری رویدادهای آینده باشد.» زیدآبادی در پایان نیز تصریح کرد: «در این میان اما، آن دسته از مدعیان ارزشی و انقلابی که با موحی از تخریب و تهدید و تهمت، پزشکیان و ظرفیت را عامل اصلی جلوگیری از پاسخ به اسرائیل متهم و آنان را رجن‌مال کردند، الان چه پاسخی به رفتار «ارزشمداران» خود دارند؟»

بررسی نقدها به دولت

علی شکاری‌راد، عضو هیئت رئیسه جبهه اصلاحات ایران در گفت‌وگو با ایانا، در رابطه با حواشی به وجود آمده در مورد سخنان رئیس‌جمهور در سازمان ملل و انتقاد برخی نمایندگان از تربیون مجلس در خصوص این سخنان گفت: «مواضع و کنش‌های آقای پزشکیان در سیاست خارجی مغایر با بیانات رهبری نیست و قطعاً هماهنگ شده است و فکر نمی‌کنیم رئیس‌جمهور خارج از این چهارچوب حرفی زده باشند. امور نظامی در اختیار رهبری قرار دارد و گاهی مسئولین دولت هم از تصمیماتی که اتخاذ می‌شود، بعداً مطلع می‌شوند. به همین دلیل، متوجه کردن این موضوعات به رئیس‌جمهور یا دولت از نظر من کار درستی نیست و کسانی که این کار را می‌کنند، به دنبال تسویه حساب انتخاباتی با دولت هستند و این را بهانه و مستمسک خود قرار می‌دهند.» وی با اشاره به نقدهایی که متوجه دولت چهاردهم است، عنوان کرد: «نقدها از دو طرف وجود دارد؛ یکی نقدهای درونی از سوی نیروهای حامی پزشکیان که در برخی زمینه‌ها به خصوص انتصابات انتقاداتی دارند. دو نکته را باید در این زمینه ذکر کنم: اولاً، رویکرد وفاتی ملی پزشکیان اقتضا می‌کند که بخش بزرگ‌تری از جامعه زیر چتر وفات قرار گیرد، بنابراین، اعتماد به نیروهایی که در گذشته رویکردهای نادرستی داشته‌اند، اما اکنون آماده همکاری با گفتمان آقای رئیس‌جمهور هستند، جزئی از برنامه وفاتی است. دوم اینکه باید توجه داشت که حامیان پزشکیان به رویکرد و عملکرد ایشان دل‌بسته هستند و باید از این دل‌بستگی‌ها غافل نشد. این دل‌بستگی‌ها را نباید سست کرد و از هم گسست. در انتصابات نیز باید توضیحات لازم ارائه شود تا نیروهای حامی دلسرد نشوند. این نکته بسیار مهم است که آقای پزشکیان، وزرای انتخابی و معاونان خود را به گونه‌ای گزینش کنند که مورد رضایت حامیان‌شان باشند یا حداقل توجیهی برای انتخاب‌هایشان ارائه دهند. افرادی که انتقاد می‌کنند، بسیاری از آن‌ها از ابتدا با دکتر پزشکیان مخالف بوده و هوادار رقیب ایشان هستند. از سوی دیگر اگر آن‌ها سر کار بودند، وضعیت بسیار آشفته‌تر می‌بود. آن‌ها بر اساس منافع خودشان نقد می‌کنند. بنابراین، طبیعی است که دولت و شخص رئیس‌جمهور باید در برابر این فشارها ایستادگی کنند و اجازه ندهند که انتقادات آن‌ها بر روند کار دولت تأثیر بگذارد. پاسخگویی به این انتقادات عمدتاً بر عهده حامیان دکتر پزشکیان است و آن‌ها نیز نیاز به دلگرمی بیشتری دارند تا بتوانند این وظیفه را بهتر انجام دهند.»

اختلافات میان مردم بروز پیدا می‌کند و در برابر علاوه بر آنچه در سطح بین‌الملل مخابره می‌شود بر وفاتی ملی نیز آثار سوءاش را می‌گذارد. موضوعی که به دلیل فرامیزی بودن شاید در سایر کشورها کمتر به بحث اختلافی مردم در جامعه منجر شود.

حالا اما دولت و نیروهای نظامی در تصمیمی مشترک دست به پاسخ موشکی به اسرائیل در پی ترور اسماعیل هنیه در ایران، سید حسن نصرالله و عباس نیلفروش‌ان زدند و انتظار می‌رود آن مخالفانی که «صبر» را برابر «ترس» گرفتند (مانند حمید رسایی، نماینده مجلس) یا بقیه آنهايي که دولت را متهم به بی‌عرضگی به دلیل عدم پاسخ به اسرائیل دانستند؛ (چه این تصمیم را مدبرانه بدانند و چه ندانند) از همان تربیون‌هایی که دست به حمله و حمله به دولت زدند عذر خواهی کنند و تنشی که در فضا ایجاد کرده بودند و دعوایی را که پیگیری می‌کردند کاهش دهند.

البته طبیعتاً انتظار می‌رود آنها که ترجیح‌شان گزینه نظامی نبود هم حالا با تصمیم گرفته و اجرا شده پشت دولت را در مسئله بین‌المللی به‌عنوان بخشی از جامعه خالی کنند و اگر چه حق انتقاد و اعتراض برایشان باید محفوظ باشد اما این اعتراض را در مسیر حفظ وفاتی ملی که برای هر بحرانی به‌ویژه بحران‌ها در سطح بین‌المللی ضروری است نگه دارند. در راستای آسیب‌شناسی اتفاقات اخیر هم‌میهن گفت‌وگوهایی با حمیدرضا جلالی‌پور، جامعه‌شناس و فعال سیاسی اصلاح‌طلب، رسول منتجب‌نیا، دبیرکل حزب جمهوریت، حسن بیادی، دبیرکل جمعیت آبادگران جوان ایران اسلامی و سعید نورمحمدی، سخنگوی حزب ندای ایرانیان انجام داده است. آنها از آثار این دوقطبی‌سازی که بر فضای داخلی و وفاتی ملی سایه انداخته، سخن گفته‌اند و پاسخ موشکی ایران به اسرائیل را در ابعاد مختلف ارزیابی کرده‌اند؛ که در ادامه می‌آید.

در دولت و نیروی نظامی به اجرا درآمد. اینکه این تصمیم و عمل ایران بر جنگ شعله‌ور شده در خاورمیانه چه تاثیری دارد، موضوعی است که فعلاً نیاز به زمان دارد و از حوصله این مطلب خارج است اما همین زمان کنونی فرصتی به‌عبارتی در پی این تصمیم گرفته‌شده از سوی مسئولان و واکنش‌های صورت گرفته نسبت به اسرائیل آثاری در فضای داخلی در پی خواهد داشت و شاید بتواند نقطه عطفی برای اصلاح برخی رفتارها باشد.

طی روزهای اخیر مخالفان دولت، اتهام بی‌عرضگی و فریب‌خوردگی به دولت زدند. نمایندگان مجلس به جای آنکه به وظایف خود در حوزه قانون‌گذاری و اظهارنظر در حیطه وظایف خود بپردازند بارها از تربیون رسمی و غیررسمی بر آتش این اتهام دمیدند و حتی از این سخن گفتند که اگر جای رئیس‌جمهوری فعلی رقیب او در انتخابات پیروز شده بود، اصلاً تروری صورت نمی‌گرفت چه برسد به بقیه مسائل (ابوالفضل هره‌وندو...).

به عبارتی تلاش برای ایجاد دوقطبی از سوی مخالفان مسعود پزشکیان و دولت او آن‌هم در مسائل مرتبط با امنیت ملی و منافع ملی بیش از گذشته در پی این رخداد بین‌المللی صورت گرفت. البته اظهارنظر مخالف و متفاوت چیزی نیست که خواهان حذف آن باشیم و طبیعتاً خواستار برخورد با نگاه منتقد و مخالف دولت و مسئولان در هر سطحی نیستیم اما تضعیف گسترده رئیس‌جمهوری و دولت، آن هم از سوی مثلاً رسانه ملی قطعاً وجهه جالبی نهنها در سطح ملی بلکه در سطح بین‌المللی ندارد و شاید به نوعی عدم هماهنگی و چنددستگی برای تصمیم‌گیری در سطح کلان را به جهان مخابره کند.

ایجاد این دوقطبی همچون همه دوقطبی‌های تندروانه که مرزهای اخلاقی را هم درمی‌نورد، آسیب‌های خودش را دارد و طبیعتاً عوارض و تبعات آن در سطح جامعه در افزایش

ایجاد این دوقطبی همچون همه دوقطبی‌های تندروانه که مرزهای اخلاق را هم درمی‌نورد، آسیب‌های خودش را دارد و طبیعتاً عوارض و تبعات آن در سطح جامعه در افزایش اختلافات میان مردم بروز پیدا می‌کند و در برابر علاوه بر آنچه در سطح بین‌الملل مخابره می‌شود بر سوءاش را می‌گذارد

در پی این اتفاق بالاخره با مصوبه شورای عالی امنیت ملی پاسخی به اسرائیل داده شد. این واکنش آیا به کاهش دودستگی در این زمینه و در قبال سیاست خارجی دولت در درون کشور می‌انجامد؟

دخالت می‌کنند. مجلس نباید به صورت شخصی بحث کند و خروجی مجلس باید بیان شود و نه به صورت شخصی اظهاراتی را ابراز کنند. چیزی از مجلس قابل احصا است که مصوبه باشد و در غیر این صورت نمی‌تواند در مورد مسائلی که نقشی در آنها ندارد و برای آنها تعریف نشده است دخالت کند. یک بی‌رویه‌گی باب شده است و کشور را نیز همین امور بی‌رویه است که به هم ریخته است. دستور حمله را که رئیس‌جمهور نداده است، او باید به دستوری که داده تمکین کند و از اقدامات کلانی که فرمانده کل قوا می‌دهد پشتیبانی کند.

سعید نورمحمدی: می‌توان گفت که جمع‌بندی همه نیروهای سیاسی پس از فراز و فرودهایی که پیش آمد و پس از اتفاقات غزه و سپس لبنان این بود که نباید اسرائیل را بی‌پاسخ گذاشت. الان همه جریان‌ها داخلی در مقابل اسرائیل کنار هم ایستاده‌اند و دوگانگی وجود ندارد.

میان می‌آید، همه به یک نقطه مشترک نگاه می‌کنند. ما هم باید این راه را در برابره منافع ملی دنبال کنیم.

حسن بیادی: به نظر بنده، همه گروه‌ها و احزاب باید از سیاست‌ها، اندیشه‌ها و تصمیمات مقام معظم رهبری و یاران همیشه همراه ایشان به‌خاطر فرامین هوشمندانه و به موقع در پاسخ به اسرائیل تشکر کنند که توانستند پاسخ کوبنده و سختی را به دشمنان بین‌المللی بدهند و اذتاب آنان از جمله رژیم غاصب کودک‌کش را در رسیدن به اهدافش ذلیل نمایند و دل آزادگان جهان و جبهه مقاومت جهانی را شاد نمایند. یکسری از افراد جایگاه خود را نمی‌دانند، و سیاست خارجی مربوط به حیطه رهبری است و در حیطه مجلس و نهاد دیگری نیست و به صورت شکلی تنها می‌تواند عمل کند. در این موقعیت حساس به همدلی و وفاتی ملی نیاز داریم و یکسری چون توهم دارند، در برخی از مسائلی که به آنها مربوط نیست

اختلاف‌افکنی کنند، این وفاتی نخواهد گرفت. لذا هم سه قوه و هم مردم، باید بنا را بر این داشته باشند که با حفظ اختلاف‌نظر و سلابی ملی در ارتباط با منافع ملی، وحدت و انسجام داشته باشند. آنچه در کشور ما ضروری است، شناخت و معرفی منافع ملی است که مشترک بین همه است و هر ایرانی در منافع ملی سپیم و شریک است و بنابراین همه باید مدافع منافع ملی باشند. هیچ‌کس نباید منافع ملی را به علت گرایش سیاسی خاص و مسائل دیگر مورد خدشه قرار دهد. این اصلی است که همه عقلا بر آن تاکید دارند و همه دنیا بر همین اساس است و شما این موضوع را در همه کشورهای جهان می‌بینید. شما در کشورهای پیشرفته می‌بینید که به‌رغم اینکه احزاب قدرتمند با هم رقابت شدید دارند، اما در زمانی که بحث منافع ملی و تمامیت ارضی است، همه متحد و مشترک هستند، برای مثال ما در آمریکا می‌بینیم که در مسائل مختلف اختلاف بین دو حزب اصلی کشور وجود دارد اما وقتی بحث منافع ملی به

حمیدرضا جلالی‌پور: خوشبختانه اختلاف دیدگاهی که در بالا اشاره کردم، یک اختلاف کارشناسی و طبیعی بود. ولی تمام نخبان مذکور همه ایران‌دوست و به تصمیم جمعی شورای عالی امنیت ملی کشور در واکنش به اسرائیل هم احترام می‌گذارند و هم حمایت می‌کنند. اگر هم خدایی نکرده در آینده کشور حتی با مشکلات بیشتری روبه‌رو شود همه یکپارچه از فرماندهی کشور، زیر نظر مقام رهبری، حمایت می‌کنند.

رسول منتجب‌نیا: چاره‌ای نیست. بالاخره باید در کشور ما وحدت نظر و اتحاد و انسجام شکل بگیرد. این سیاستی هم که آقای پزشکیان مبنی بر وفاتی ملی انتخاب کرده است، به این معناست که همه طرف‌های اختلاف باید مصمم باشند که وفاتی را شعار خودشان قرار دهند. وگرنه اگر فقط دولت وفاتی داشته باشد و دیگران نفاق داشته باشند و

جام زهر را نوشیدند و قطعنامه را پذیرفتند و مردم هم این موضوع را قبول کردند. آنچه در جنگ گذشته، تجربه خوبی بوده است. ما چالش‌های زیادی در پیش داریم و باید خودمان را آماده کنیم. مادر صورتی می‌توانیم در این نبرد نابرابر با قدرت‌های جهانی و به‌خصوص آمریکا و اسرائیل پیروز شویم که متحد باشیم. اگر که متفرق شویم و سلابی و سیاست‌های مختلف ما را جدا کند، قطعاً ما شکست خواهیم خورد. همه ما مسئول هستیم، خون پاک شهدا، زحمات ملت و امام بزرگوار ایجاب می‌کند که همه با وحدت کامل و وفاتی ملی بتوانیم این راه را ادامه داده و از انقلاب، نظام و کشورمان در برابر هر تعرض و تجاوزی دفاع کنیم.

حسن بیادی: ایجاد وفاتی ملی شرایط و لوازمی خاص و نفس‌گیر دارد که باید اندیشمندان و کارشناسان دلسوز پیدا کنند چون فرماندهان چنین زمینه‌ای را فراهم کرده بودند ولی وقتی که امام به این نتیجه رسیدند و یک سری دیگر از مسئولان تحلیل دیگری داشتند و می‌گفتند که ادامه جنگ برای کشور خطر دارد، پس از این تحلیل‌ها امام شجاعانه

خارجی همین مردم ایران هستند. **رسول منتجب‌نیا:** ما به‌رغم همه خسارت‌ها و تلخی‌های یک تجربه شیرین تاریخی داریم و آن تجربه هشت سال دفاع مقدس است. در خود انقلاب هم این وفاتی شکل گرفت که انقلاب به پیروزی رسید اما در دفاع مقدس وقتی که سرزمین ایران مورد تعرض واقع شد، همه افشار وارد صحنه شدند و خود را شریک می‌دانستند. هشت سال جنگ تیلور وفاتی ملی بود که حضرت امام در کشور ایجاد کرد و مردم هم پذیرفتند و تا آخرین روز جنگ با اتحاد و انسجام این مسئله را دنبال کرده و رزمندگان حمایت شدند. وقتی هم که قطعنامه پذیرفته شد، چون به امام اعتماد داشتند همه پذیرفتند و کسی نگفت چرا جنگ را ادامه ندادید. شاید تا یکی دو هفته قبل از پذیرش قطعنامه، حضرت امام تاکید داشتند که جنگ باید ادامه پیدا کند چون فرماندهان چنین زمینه‌ای را فراهم کرده بودند ولی وقتی که امام به این نتیجه رسیدند و یک سری دیگر از مسئولان تحلیل دیگری داشتند و می‌گفتند که ادامه جنگ برای کشور خطر دارد، پس از این تحلیل‌ها امام شجاعانه

حمیدرضا جلالی‌پور: در این باره به سه نکته اشاره می‌کنم؛ نکته اول اینکه در شرایط فعلی کشور باید امکان نقد تصمیمات مقامات باشد و در عین حال نخبان و شهروندان در این شرایط خطیر، در برابر نتایج دیوانه، از وحدت تصمیم‌گیری کشور در امور خطیر مثل گذشته دفاع کنند. نکته دوم اینکه حاکمیت شایسته است در این شرایط خطیر که کشور هم در داخل و هم در خارج به وفاتی نیاز دارد، دست این خالص‌گراهای تندرو را از صداوسیما کوتاه کند، خیلی از مواقع این تندروها به اسرائیل پاس گل می‌دهند. نکته سوم اینکه دولت پزشکیان در وعده‌هایی که به مردم داده است مثل سرعت اینترنت و رفع فیلترینگ و عدم برخورد با زنان ... کوتاهی نکند. شایسته است دوباره جمهوری اسلامی متوجه باشد که با مردم خوبی روبه‌رو است. در این شرایط سخت تحریمی و معیشتی شایسته نیست مردم از سوی حکومت آزار ببینند. تا آتش‌بس در غزه و لبنان برقرار نشود و تا زمانی که نتایج نابرابر سر کار است ایران روزهای سختی در پیش دارد و تنها منشأ قدرت جمهوری اسلامی در برابر تهدیدات

